

DE STER VAN NEDERLAND

15 MAART 1934

No. 6

39e JAARGANG

»Alle dingen dan, die gij wilt, dat u de menschen zouden doen, doet gij hun ook alzoo; want dat is de Wet en de Profeten". Matth. 7:12.

DE MACHT DER WAARHEID

door William G. Jordan

De waarheid is de rotsvaste grondslag van een ieder groot karakter. Ze is getrouw aan het recht, zooals wij het zien; ze is het moedig uitleven van ons leven in harmonie met onze idealen; — ze is altijd — macht.

De waarheid trotseert volledige omschrijving. Zooals electriciteit kan ze slechts worden verklaard door niets anders dan haar openbaring. Ze is het kompas der ziel, de gids van het geweten, de eenige toetssteen van het recht. Waarheid is de openbaring van het ideaal; doch ze is tevens een inspiratie, om dat ideaal te verwezenlijken, een voortdurende aansporing, om er naar te leven.

De leugen is een der oudste ondeugden in de wereld. Volgens het eerste vermelde onderhoud in de geschiedenis deed ze haar intrede gedurende het bekende gesprek in den Hof van Eden. De leugen is het offer van eer, teneinde een verkeerden indruk te vestigen. Ze heeft als haar vermomming slecht-passende deugden.

De waarheid staat alleen, want ze behoeft geen begeleider of gewapende geleide. De leugens zijn laffe, vreesachtige dingen, die in bataljons moeten reizen. Ze zijn als een stel dronke menschen, waarvan de eene tevergeefs poogt, den ander te ondersteunen. De leugen is de deelgenoot en medeplichtige van alle andere ondeugden. Ze is de kanker der moreele degeneratie in een persoonlijk leven.

Waarheid is de oudste aller deugden ; ze had haar bestaan voor dat der menschen ; ze bestond, voordat de mensch er was, om ze te ontdekken of te aanvaarden. Ze is de onveranderlijke, standvastige. De wet is de eeuwige waarheid der natuur — het heelal, waarin immer zeker omstandigheden ook zekere gevolgen teweegbrengen. Wanneer een mensch een groote waarheid in de natuur ontdekt, heeft hij den sleutel tot het begrip van een millioen verschijnselen ; wanneer hij een groote waarheid in de moralen begrijpt, heeft hij daarin den sleutel tot zijn geestelijke ontspanning. Voor het individu bestaat er niet zoiets als theoretische waarheid ; een groote waarheid, welke ons geheele verstand en leven niet in zich kunnen opnemen, en niet een onafscheidelijk deel van ons leven is geworden, is voor ons geen echte waarheid. Wanneer we de waarheid kennen en we leven er niet naar, dan is ons leven een leugen.

Een man, die waarheid bij zijn toespraak tot wachtwoord neemt, is voorzichtig in zijn woorden, tracht nauwkeurig te zijn, onderschat of overdrijft niet. Hij beweert nooit een feit, waarvan hij niet zeker is. Wat hij zegt, draagt den ring van den ernst, het merk van zuiver goud. Indien hij u prijst, aanvaardt u zijn bewering als „netto” ; u behoeft dan niet volgens verstandelijke rekenkunde een opgave uit te werken, teneinde na te gaan, hoeveel korting u moet aftrekken, voordat u zijn oordeel kunt aannemen.

Zijn belofte beteekent iets ; u aanvaardt ze als zijn verbond ; u weet, dat, ongeacht hoeveel het hem zal kosten om zijn belofte na te komen en waar te maken, en zijn woord door zijn daad te vervullen, hij het zal doen. Zijn eerlijkheid is geen politiek. De man, die eerlijk is uitsluitend omdat het „de beste politiek” is, is niet waarlijk eerlijk, hij is slechts politicus. Gewoonlijk zal zulk een persoon zijn schijnbare getrouwheid aan de waarheid verloochenen en voor den duivel overwerken — wanneer dat hem beter uitkwam.

Waarheid beteekent „iets, wat men acht en gelooft”. Het is eenvoudig en eerlijk leven door ons geloof. Het is het uiterlijk vorm geven aan het geloof in een reeks handelingen. Waarheid is immer sterk, moedig, manhaftig, ofschoon vriendelijk, zacht, kalm en berustend. Er is een zeer groot verschil tusschen dwaling en onwaarheid. Een mensch kan in dwaling verkeeren en er toch flink naar leven ; hij, die in zijn leven onwaar is, kent de waarheid, maar veracht ze. De eene is getrouw aan wat hij gelooft, de ander is een verrader voor wat hij weet.

„Wat is waarheid”. Pilatus' groote vraag aan Chrisus, bijna twee duizend jaar geleden gesteld, heeft door de eeuwen heen onbeantwoord geklonken. Wij krijgen voortdurend openbaringen omtrent gedeelten ervan, een glimp van voortdurende nieuwe phaeses, maar nimmer een geheel afdoenden uitleg. Indien wij

slechts leven naar de waarheid, die wij kennen, en trachten meer te weten te komen, dan stellen wij ons ontvankelijk, om de waarheid in de volheid harer kracht te kennen. Waarheid is de zon der moraliteit, en zooals dit het geval is bij die kleinere zon aan den hemel, kunnen wij ook hier in haar licht wandelen, leven in haar warmte en leven, zelfs wanneer wij er slechts een klein gedeelte van zien en een microscopisch klein gedeelte van haar stralen ontvangen.

Welke der groote godsdiensten in de wereld is de ware, de afdoende, de absolute waarheid? Wij dienen onze persoonlijke keuze te bepalen en daarnaar zoo goed mogelijk te leven. Elke nieuwe secte, elke nieuwe eeredienst heeft tenminste een gering gedeelte der waarheid; dat is het wat de aandacht trekt en aanhangers wint. Deze mosterdsaad van waarheid wordt vaak overschat, en verduistert het gezicht des menschen voor de onware gedeelten of phases der verschillende godsdienstige richtingen. Maar in nauwkeurige evenredigheid tot de fundamenteele waarheid, die zij bezitten, blijven de godsdiensten voortduren, worden blijvend en groeien, en bevredigen en inspireeren het hart der menschen.

Paddestoelen der dwaling verrijzen zeer snel uit den grond, maar al hun levenskracht raakt spoedig uitgeput en zij sterven, terwijl waarheid nog leeft.

De mensch, die het verwerven van weelde het doel en ultimatum van zijn leven maakt, en het meer als het eindpunt beschouwt dan wel als het middel om tot dat eindpunt te geraken, is niet waar. Waarom neemt de wereld gewoonlijk rijkdom als de maatstaf van succes en weelde als het synoniem van zijn capaciteiten? Waar succes in het leven beteekent de persoonlijke overwinning op zichzelf; het beteekent „hoe heeft hij zichzelf verbeterd” en niet „hoe heeft hij zijn fortuin vergroot?” De groote vraag des levens is niet „Wat heb ik?” maar „Wat ben ik?”

(Wordt vervolgd).

EEN GROET VAN HET EUROPEESCH HOOFDBESTUUR DER Z.H.V.

Wederom nadert de dag, waarop wij het voorrecht genieten, den verjaardag van onze Zusters-Hulpvereeniging te herdenken. Op dezen dag zenden wij onze groeten aan alle Z.H.V.-ambtenaressen en -leden in Uwe zending. De 17e Maart is een dag van blijdschap en dankbaarheid — dankbaarheid tot God voor het inspireeren van Zijn knecht, Joseph Smith, om deze vereeniging te stichten met haar zielvolle en inspireerende gelegenheid tot vooruitgang voor de vrouwen der Kerk. Deze vroege organisatie der vrouwen was in overeenstemming met den geest van het Evangelie en het plan van zaligheid. Niet alleen biedt het lidmaatschap van

deze vereeniging hulp tot zelfontwikkeling, maar er is een groote gelegenheid, om ons geloof door werken te toonen, altijd het voorbeeld van Christus in gedachten te houden, toen Hij rondwandelde en steeds goed deed.

Misschien hebt u het doel van de Zusters Hulpvereeniging nog niet goed in gedachten. Wij willen uit de gsschiedenis van de Nationale Zusters-Hulpvereeniging aanhalen: „Het volgende is een opsomming van de doeleinden en oogmerken der Vereeniging: Weldadigheid te betoonen zonder inachtnaame van geloof of nationaliteit; voor de armen te zorgen, de zieken en ongelukkigen; behulpzaam te zijn, waar de dood heerscht; te helpen in het verbeteren der moralen en aankweken van deugden in het gemeenschapsleven; het menschelijk leven op het hoogste peil te doen geraken; het doel van de werkzaamheden en toestanden der vrouw hooger te stellen en te vergrooten; liefde aan te kweken voor godsdienst, educatie, beschaving en veredeling; geloof te ontwikkelen; zielen te redden; het Evangelie te bestudeeren en te onderwijzen”.

Geen vereeniging kon edeler doeleinden hebben of grootere verantwoordelijkheden aanvaarden. Beseft u, dat het lidmaatschap in een organisatie beteekent het aanvaarden van de voorrechten zoowel als van de verantwoording, welke geboden worden? Het succes van deze groote Vereeniging hangt van een ieder en elk van ons af. Bereiken wij alles, waarvoor wij werken? Streven wij allen ijverig naar dit doel? Hebben wij deze doeleinden voortdurend voor oogen? Zij dienen ons te inspireeren, om steeds meer te bereiken op het veld van het menschelijk welzijn en in het voortstuwen van des Heeren werk.

Moge de Heere al onze pogingen zegenen, mogen wij de ons gegeven plichten en verantwoordelijkheden nimmer moede worden. Mogen wij immer ons geloof door onze werken toonen.

Europeesch Zendingsbestuur :

Zr. Emily T. Merrill, Presidente.
 Zr. Nettie Woodbury, 1e Raadgeefster.
 Zr. Illeen Waspe, 2e Raadgeefster.
 Zr. Lucile Cullimore, Secretaresse.

VOOR JONGE OOGEN

Arme Maje!

President Lyon heeft laatst een mooie vertelling in de *Ster van Nederland* geschreven over een flinken jongen, die twee honderd menschen het leven redde, maar terzelfder tijd verdacht werd van paardendiefstal. Als moeder of vader het je niet verteld heeft, vraagt dan of zij het willen doen.

Toen ik het las, schoot mij een andere geschiedenis te binnen, de geschiedenis van een flinken hond, die zijn leven moest verliezen op hetzelfde soort van „bewijs”, waarop de flinke jongen in President Lyon's vertelling een „paardendief” genoemd werd.

Je moet weten, kinderen, dat een goede rechter nooit een beklagde maar gauw veroordeelt. Hij overweegt eerst allerlei bewijs. En dikwijls ook aanwijzingen. Aanwijzingen wegen bij hem niet zoo zwaar als rechtstreeksch bewijs, maar toch komen ze in aanmerking. Maar op aanwijzingen kreeg de hond, waarvan ik je wat vertellen wil, zijn doodvonnis. Dit voorval toont ons, hoe gauw men er toe komen kan zelfs een onschuldige te veroordeelen.

Een boer had een Schotschen herdershond, Maje genaamd, waarvan hij veel hield. Al een paar weken lang had hij eieren gemist uit het kippenhok, maar hij kon den dief niet ontdekken. Iederen dag vond men eierdoppen in de nesten, en daar de eieren vijf of zes cent per stuk waren, besepte de boer hoeveel hij wel verloor en begon ten laatste Maje te verdenken. Het kippenhok werd streng bewaakt en op een dag zag de boer den hond het kippenhok binnensluipen door de op een kier staande deur. Binnen enkele minuten kwam hij er weer uit.

De boer ging in het kippenhok en vond daar een groot aantal eierdoppen. Het bewijs was onwederlegbaar en de lievelingshond werd doodgeschoten. Den volgenden dag verdwenen alle eieren uit het kippenhok. Toen begon de boer een ander onderzoek. Onder den vloer van een in onbruik geraakt rookhuis ontdekte hij het nest van een wezel met een half dozijn jongen. Hij zette een val en ving weldra de moeder-wezel en later de jongen. Na dien tijd werden er geen eieren meer gemist, en de boer betreurde het verlies van zijn mooien hond.

„Maje had nimmer een ei aangeraakt”, zei de boer. „Hij probeerde daar in het kippenhok dien wezel te vangen en het arme beest verloor zijn leven omdat er stellige aanwijzingen tegen hem waren. Veronderstelt nu eens, dat men op die manier een mensch veroordeelde, die van moord beschuldigd was!”

Onze Heiland heeft gezegd: „Oordeelt niet!” Begin je een beetje te begrijpen, kinderen, waarom Hij dat zeide?

OOM BEN

HUISBEZOEKONDERWERP VOOR APRIL

(Voor de Broeders)

Onze Vader in den Hemel

„En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, den eenigen waarachtigen God, en Jezus Christus, dien Gij gezonden hebt”. — Joh. 17 : 3.

Wat kan van meer belang zijn dan God te kennen, wetende, dat ons bestaan in het hiernamaals van deze kennis afhangt? En

hoe kunnen wij Hem kennen, terwijl wij hier in het vleesch zijn? Door in harmonie met Zijn Heiligen Geest te blijven en de wetten van het goddelijk leven te gehoorzamen, zooals Hij ons dat geleerd heeft, terwijl Hij op aarde vertoefde.

Waarom dienen wij te betwijfelen, hoedanig een wezen God is? De Heiland wandelde als een mensch op aarde, met een lichaam van vleesch en beenderen. Hij was geen aetherisch wezen, dat in werkelijkheid geen bestaan had. Indien God en Jezus het uitgedrukte beeld van elkander waren zooals de apostel Paulus zegt, dan konden zij geen ontastbare, onzichtbare geesten zijn zooals zoovele door de menschen gemaakte geloofsbelijdenissen leeren.

De Laterdaagsche Heiligen weten, Wien zij aanbidden, want ons eerste artikel des geloofs verklaart ons: „Wij gelooven in God, den Eeuwigen Vader en in Jezus Christus, Zijnen Zoon en in den Heiligen Geest”. Het aanvaarden van God als onze Vader is de grondslag van ons geloof, want Joseph Smith, had, in antwoord op zijn gebed, het gezegende voorrecht om beiden, den Vader en den Zoon — onzen Vader en Oudsten Broeder — te hooren en te zien. Als Laterdaagsche Heiligen is het ons voorrecht om door geloof, nederigheid, en gebed God als onzen Vader te leeren kennen, en Jezus als onzen Zaligmaker en Verlosser.

PRIESTERSCHAPSLESSEN

April 1934.

Eerste Avond. Gebed, enz. „Doel van het boekje; Ambtsbekleeding; Dienstbetoon; Wat Ambtskleeding is; Ambtsgeschiedheid”. *Gemeente Toezicht*, blz. 5-7.

Tweede Avond: Gebed, enz. Twee toespraken over:

1. „Wat het beteekent God te kennen.” *Wat Jezus Leerde*, blz. 5-8.

2. „De verschijning van Jezus aan de Nephieten”. *Boek van Mormon*, III Nephi 11-19.

Derde Avond: Gebed, enz. „Algemeene Plichten van Ambtenaren; Verwisseling van Ambtenaren; Belooningen van Ambtsbekleeding. *Gemeente Toezicht*, blz. 7-9.

Vierde Avond: Gebed, enz. Huisbezoekrapport. Behandeling van het huisbezoekonderwerp voor April.

ROTTERDAMSCHER CONFERENTIE

In „De Ster” van 1 Maart werd aangekondigd, dat de avondvergadering, ter herdenking van de oprichting der Z. H. V., in handen van die Vereeniging zou zijn. Wijzigingen voorbehouden, zal dit evenwel de middagbijeenkomst zijn, welke om 3 uur aanvangt.

RIJM VAN 'T ROTSGEBERGTE
No 2. Ingebeelde Reuzekeien

Bedachtzaam keek de jonge ploeger
Langs 't prairieveld ; ginds lag een steen,
Een groote, dat wist hij van vroeger.
Hij ging er nu als toen omheen.
Maar thans, die steen, die reuzekei daar,
Hij schonk hem ernstig overleg.
Hij vond hem ieder jaargetij daar,
En hij lag leelijk in den weg.

Hij was te zwaar om te versjouwen,
Maar als hij hem eens stuk kon slaan ?
Hij ging terstond aan 't plannen bouwen
En — zoo gedacht, zoo ook gedaan !
Hij nam houweel en moker mede,
Toen hij opnieuw naar 't ploegveld toog.
Dat onding gaf hem rust noch vrede,
Het was een doorn in zijn oog.

Hij zet zich schrap voor zijn karwei, ras,
Slaat krachtig toe en zie, daar schiet
Zijn ijzer diep in wat geen kei was,
Maar slechts een leemklomp, anders niet !
Die had hem drie jaar lang geplaagd nu !
Hij staart zich de oogen uit het hoofd.
Zijn last, zijn vrees, 't was al vervaagd nu,
Wie had dat ooit gedacht, geloofd !

Zoo gaat het vaak met onze zorgen,
't Zijn reuzekeien, groot en zwaar.
Wij gaan ermee naar bed — en morgen
Ligt onze zorgenhoop weer dáár.
Hij drukt ons erg omdat wij vreezen
Hem aan te grijpen, flink en vroeg ;
Komaan, 't kan wel een leemklomp wezen,
Eén flinke klap en ge weet genoeg !

Frank J. Koopman

Emily T. Merrill
Presidente

Netti L. Woodbury
Eerste Raadgeefster

Illeen Waspe
Tweede Raadgeefster

Lucile Cullimore
Secretaresse

HET HOOFDBESTUUR

van al onze Zusters-Hulpverenigingen in Europa, gevestigd te Londen, Engeland.
Men zie de groeten van deze leidsters elders in dit nummer.

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE LATERDAAGSCHE HEILIGEN

Redacteur: T. EDGAR LYON - Assistentie: JOHANNA A. RIET.

VAN DE REDACTIE

„„Mijn huis is een huis van orde”, zegt de Heere”

De halfjaarlijksche Districtsconferenties zijn immer gelegenheden van rijke uitstorting van den Geest van God en een rijk geestelijk feest. Door onze aanwezigheid op deze conferenties worden wij niet alleen versterkt in ons geloof, maar het verheugt ons, onze broeders en zusters van andere gemeenten weer te ontmoeten en hen te hooren getuigen omtrent hun standvastigheid in het Evangelie van onzen Heer en Zaligmaker.

Wanneer er vele menschen te zamen zijn, is het te verwachten, dat er veel gepraat wordt en groeten worden gewisseld, vooral wanneer wij broeders en zusters in de groote Evangelie-Familie ontmoeten. Tusschen de vergaderingen is er veel gelegenheid voor deze gezellige babbeltjes, en niemand zou het zeker graag anders zien. Echter gebeurt het heel vaak, dat wij niet beseffen, dat, wanneer de aanwezigen tot orde geroepen worden en een gebed is opgezonden, waarin gesmeekt is, dat de Geest Gods in ons midden zal zijn, wij niet langer dienen te praten en te fluisteren, en ons dienen te bepalen bij de waarlijk geestelijke waarde, welke in het Evangelie van Jezus Christus gevonden wordt en die te overdenken.

Aan het einde van elke toespraak of waarschuwing gedurende de conferentie, wanneer de persoon, die de leiding heeft, een muzikaal nummer aankondigt, gebeurt het dikwijls, dat er zeer veel rumoer en gepraat tusschen de leden der Kerk ontstaat, totdat na enkele oogeblikken zich door de geheele zaal een gonzend geluid doet hooren, gelijk aan het gezoem van een zwerm bijen, ofschoon vaak veel luider.

Niet slechts onttrekt deze wanorde den geest aan de vergadering, en is het daardoor moeilijker, de aandacht bij den volgenden spreker te bepalen, doch het maakt bovendien een slechten indruk op de vreemdelingen, die in onze vergaderingen zijn. Inplaats van het te doen voorkomen alsof wij oneerbiedig zijn in onze vergaderingen, dienen wij al het mogelijke te doen, om te toonen, dat wij een ordelijk en eerbiedig volk zijn, hetwelk God op ordelijke manier dient, en ons verlangen te kennen te geven, den zoeten invloed van God's vredevollen geest te ge-

nieten. Laat ons ons best doen, den vreemdelingen, die in ons midden zijn, te toonen, dat wij weten orde te bewaren en onszelven te beheerschen, alhoewel in groote getalen te zamen vergaderd.

Indien wij juist en eerbied en juist respect voor godsdienst-oefeningen hebben, zal God ons zegenen met een rijkeren geest, dan wij ooit te voren gekend hebben en onze conferentie-vergaderingen zullen het grootste geestelijk feest zijn, hetwelk wij ooit hebben bijgewoond.

AMSTERDAMSCH E CONFERENTIE

gehouden 24 en 25 Februari j.l.

Zaterdagavond 7.30 uur. Deze samenkomst was de eerste der conferentie en bedoeld als vergadering voor alle ambtenaren(essen) in de verschillende hulporganisaties der Kerk. Ze werd aangevangen met het zingen van lied no. 163: „Wij zijn trouwe werkers”, waarna door Ouderling K. E. Knapp werd gebeden. Hierna werd gezamenlijk lied no. 76: „Verlosser van Israël” gezongen.

Na een korte inleiding van Ouderling M. H. Winward kwamen de werkers(sters) van de J.V.O.O.V., J.M.O.O.V., Zondagsschool, Priesterschap en Jeugdwerk in afzonderlijke vergaderingen bijeen, waar onder leiding van de resp. Hoofdbesturen verschillende maatregelen, noodig ter bevordering van het werk, werden besproken.

Nadat weer in de groote zaal herzameld was, werd het woord gevoerd door Ouderling C. A. Holdaway en door Zr. Willy Verstrate van Amsterdam een pianosolo ten gehoor gebracht.

Tot slot werd gezongen lied no. 119: „Mijn Verlosser leeft”, waarna Zr. J. Copier van Utrecht dankzegging uitte.

Zondagmorgen 10 uur. Als openingslied voor deze vergadering werd gezongen lied no. 146: „Welkom, Sabbatmorgen” en werd door Ouderling D. v. d. Werff, gemeentepresident te Almelo, gebeden. Het Amsterdamsche koor zong daarna lied no. 95: „De Zeven Kruiswoorden”. Door Ouderling J. S. Lugt werd nu een inleidingswoord gesproken omtrent het Avondmaal, waarna het Avondmaal aan de leden der Kerk werd rondgediend, nadat onder leiding van Zr. A. Hut, de Avondmaalsopzegging had plaats gehad.

Door Zusje Annie Schot, leerlinge der Amsterdamsche Z.S., werd nu op treffend kinderlijke wijze een toespraakje gehouden over het werk en de zending van de apostelen van vroeger en eveneens van de apostelen en werkers in dezen tijd. Jopie Croese, leerling van de Z.S. te Amsterdam, vertelde daarna een verhaal: „Het Geschenk”, waaruit hij op duidelijke manier aantoonde, dat liefde en broederschap onder de menschen de goedkeuring van God zullen wegdragen. De vrijmoedigheid, waarmede

beide kinderen hun deel aan dit programma bijdroegen, was waarlijk verrassend.

Nu volgden korte toespraken van Br. H. Bakker Sr., Zr. A. Hanke, resp. president en leerares der Z.S. te Amsterdam, waarna Zr. E. v. Beveren en Br. J. Greef een duet zongen. Zr. Annie Ylst en Zr. C. Croese, beiden leerares der Amsterdamsche Z.S., gaven vervolgens te kennen, wat de Zondagsschool voor hen gedaan had. Ouderling C. A. Holdaway, Overziener der O.O.V. en Z.S. in de Nederlandsche Zending, sprak nu, alsmede President T. Edgar Lyon, President der Nederlandsche Zending.

Het koor zong: „Troost, troost, Mijn volk”, waarna Br. J. Schipaanboord, gemeentepresident te Leiden, eindigde met dankzegging.

Zondagmiddag 3 uur. Als openingslied werd gezamenlijk gezongen lied no. 63: „Hoort naar des profeten stem”. Gebeden werd door Ouderling C. J. Schaap, senior-ouderling te Utrecht. Het koor zong nu: „Kalm op mijn Verlosser leunend”. Ouderling A. H. Dalebout, gemeentepresident te Alkmaar, besprak het onderwerp „De wet der liefde”; Br. Jac. Greef van Amsterdam „Liefde en vertrouwen, en waarom die noodig zijn”; Ouderling F. Steenblik, ontslagen van zijn zendingswerk in Nederland, sprak enkele afscheidswaarden; Br. B. v. Komen van Amsterdam behandelde het onderwerp „Wordt de wereld beter of slechter”. Het koor zong als tusschenlied „Blijf mij bij”, waarna Ouderling W. Koster, districts-president te Groningen, over „Vergiffenis schenken” sprak; Br. E. Ylst, gemeentepresident te Amsterdam over het onderwerp „Wat leert het Evangelie ons, om armoede en werkloosheid te bestrijden”. Hierna traden als sprekers op Ouderling G. J. Neerings Jr., eveneens van zijn werk als zendeling ontslagen en Ouderling A. M. Miller, werkzaam te Alkmaar. Tot slot zong het koor: „De Lindeboom”, waarna Ouderling M. L. de Korver, districts-president te Rotterdam, eindigde met dankzegging.

Zondagmiddag 5,30 uur. Doopdienst, waarbij 3 personen van Apeldoorn, 2 van Amsterdam, 1 van den Helder en 1 van Haarlem werden gedoopt en bevestigd tot leden der Kerk.

Zondagavond 7 uur. Lied no. 26: „O, mijn Vader” was het openingslied van deze vergadering. Ouderling W. H. Timmerman, districts-president te Utrecht ging voor in gebed, waarna het koor zong „Song of the Redeemed”. Br. M. v. Gelderen, 2e raadgever in het Rotterdamsche gemeentepresidentschap, was de eerste spreker. Mej. Dr. A. van Dam zong nu voor de aanwezigen een zeer mooi gedeelte uit „Messias”, van Händel, alsmede een gedeelte eener compositie van Bach, waarbij zij werd begeleid door de heeren D. Zuiderhoek (orgel), K. Venselaar (cello) en Walter (viool).

Vervolgens spraken Zr. J. A. Riet over het onderwerp „Hoe liefde en broederschap in de Kerk te ontwikkelen”; Ouderling C. E. person, werkzaam te Den Helder; Ouderling S. K. Hixson,

werkzaam te Haarlem; Ouderling M. H. Winward, districts-president te Amsterdam en President T. Edgar Lyon. Het koor zong nu „Hosannah Anthem”, waarvan het laatste gedeelte te zamen met de vergadering, welke lied no. 48 „De Geest Gods” zongen, waarna Ouderling L. H. van Dam, gemeentepresident te Haarlem, dankzegging uitsprak. Het koor zong tenslotte ter eere der vertrekkende zendelingen „Vaarwel, Vaarwel”.

Tusschen de eerste en tweede vergadering waren alle Bijenkorfmeisjes en leidsters van andere gemeenten de gasten der Amsterdamsche Bijenkorfmeisjes, die geen moeite hadden gespaard, om een zoo keurig mogelijke tafel te bereiden, waarop vanzelfsprekend het „vette der aarde” niet ontbrak.

De Amsterdamsche Arenleessters hadden eveneens haar best gedaan, om den bezoekenden leden van buiten de stad gelegenheid te geven, den inwendigen mensch te versterken. Een woord van lof aan beide groepen is zeer zeker welverdiend.

Tevens een oprecht waardeerend woord aan Mej. Dr. A. van Dam en de reeds genoemde heeren, die ons in de avondvergadering hebben doen genieten van een der schoonste gaven, den mensch geschonken, muziek en zang!

Alle bijeenkomsten dezer conferentie waren zeer druk bezocht, waarbij een ware geest van broederschap en liefde zich deed gevoelen.

EENIGE GENEALOGISCHE WENKEN

Het uitwerken der gegevens

Hiervoor is benoodigd een bloc-note gelinieerd goed schrijfpapier, formaat 12 × 16 cM. met minimum 20 regels. We gebruiken nu pen en inkt. Voor elk gezin gebruiken we een apart velletje. Blijkt dat een persoon 2 × gehuwd is, dan schrijven we zoo mogelijk beide huwelijken op één velletje. We deelen dit als volgt in:

Cornelis Leendert Vrijland, geb. 11-8-1680, Hazerswoude.

Jannetje Pieters Palsrok, geb. 10-4-1681, Hoogvliet.

Geh. 12-9-1701, Hazerswoude.

Jan, 12-10-1702 Ha.

Willem 14-2-1703 Ha.

Pleun 15-10-1704 Ha.

Huibertje Pieters Palsrok.

Leentje Peters.

Na alle gezinnen zoo uitgewerkt en ze geslachtsgewijze geschikt te hebben, leggen we alle blaadjes naast elkaar en gaan ze nu

indeelen. Dit indeelen is een puzzle, waar men vaak uren zoet mede kan zijn. Er zijn verschillende hulpmiddelen bij dit werk. Behalve het reeds genoemde bewijs van b.v. Jan Leenders Vrijland is zoon van Leendert Pieter Vrijland, een redelijke leeftijdsverschil tusschen vader en zoon, heeft men ook gemak van de gewoonte van onze voorouders, hun kinderen te voornoemen naar de naaste familie. Dus gaat men na of onder de namen der kinderen de namen voorkomen van de grootouders. Tevens gaat men het familieverband na van de getuigen met de ouders. Vaak zijn ouders, broers of zusters van de ouders getuige. Een en ander eischt wat oefening. Nemen we echter nooit verwantschap aan, waar deze niet volkomen bewezen kan worden. We handelen hiermede onverantwoordelijk en niet in overeenstemming met dit heilige werk.

Is het geslacht nu ingedeeld, dan komen we tot het invullen van de lijsten. Hoe dit moet gebeuren, volgt uit de lijsten zelf en kan onderling besproken worden in de Genealogische klassen.

We maken deze lijsten in tweevoud en geven voor brandgevaar enz. een exemplaar buiten de deur. Later wordt een der lijsten opgezonden.

Het opbergen van de lijsten

Uit het voorgaande blijkt, dat we voor vele geslachten moeten werken, waarbij het niet onmogelijk is, dat we eenige honderden lijsten met duizenden namen op zullen moeten bergen. Het ligt voor de hand, dat wanneer dit niet volgens een overzichtelijk systeem gebeurt, we een warboel zullen krijgen, waar we zelf niet meer wijs uit kunnen worden, laat staan zij, die later ons werk voor den tempel gereed moeten maken.

De portefeuilles moeten gemaakt worden van 2 bladen stevig carton, de hoeken afgerond en waarvan we de randen met zwart linnen en de rest met marmerpapier beplakken. De klem wordt genomen uit een goedkope A-Z-map en op het grootste carton geklonken. Het formaat van de beide bladen is resp. 26×40 en 26×43 cM. Wij ponsen nu aan de linkerzijde van onze lijsten met een bij de A.-Z.-map behorende pons 2 gaatjes. In het bovenste blad carton worden 2 sleufjes gemaakt ter berging van de beugels van de klem ter diepte van ± 1.5 cM. Hierdoor worden de lijsten geheel bedekt. De noodige sneedjes worden nu in het carton gemaakt om het band door te steken. Aan de Genealogische klassen zal een tekening toegezonden worden. Nu de inhoud onzer portefeuille.

Tusschen onze lijsten komen vellen zeer dun gekleurd carton te liggen, waar ook weer gaatjes ingeponst worden. Boven elk geslacht komt een vel te liggen groot 39×21.5 c.m. Op het onderste vel schrijven we in een vakje in den rechterbenedenhoek breed

2 c.m. hoog 1 c.m. den naam van het geslacht. Uit het vel, dat hierop komt te liggen knippen we een dergelijk strookje uit en schrijven den naam van het 2e geslacht boven dit uitgeknipte vakje. Bij elk verder geslacht wordt het uitgeknipte vakje dus 1 c.m. hooger bij een breedte van 2 c.m. Boven alle lijsten liggen de overzichtslijsten van alle geslachten. Boven de lijsten van elk geslacht afzonderlijk worden overzichtskaarten gelegd met hetzelfde nummer als de algemeene overzichtslijsten, waar echter alleen de namen van het betreffende geslacht op voorkomen met den naam van de vrouwen van de verschillende stamvaders. Deze laatste lijsten zijn noodig, daar het over en weer schuiven van de lijsten over de klem schadelijk voor het papier is en we ook groot gemak hebben, bij elk geslacht overzichtskaarten te vinden. Onze lijsten nu in geslachten onderverdeeld hebbende, gaan we nu de geslachten zelf in generaties onderverdeelen. We nemen hiertoe velletjes van hetzelfde dunne carton groot 21.5×11.5 c.m. Waar we de geslachtsaanwijzing rechts van onze lijsten aantreffen, de generatieaanwijzing brengen we aan links-boven onze lijsten. Hiertoe ponsen we in de lange zijde van onze velletjes gaatjes zoodanig, dat het carton 2.5 c.m. boven onze lijsten uit steekt. Uit het bovenste velletje knippen we uit den rechterbovenhoek een strookje, breed 8 c.m. hoog 2.5 c.m. en schrijven langs de kortste zijde aan de hand van onze overzichtskaarten de nummers van de generatie en het nummer van de overzichtslijst b.v. $\frac{4}{6} - 1$. Uit de onderliggende velletjes knippen we resp. uit strookjes post 7×2.5 c.m. 6×2.5 c.m. enz. Evenals bij de geslachtsbladen komen de generatieblaadjes boven de betreffende lijsten te liggen, terwijl hierbij de lijsten van vaders komen te liggen op die van grootvaders, enz. Boven op elke generatie komt de gezinslijst te liggen van de stamouders, daaronder eventueel het 2e huwelijk van deze ouders. Op deze lijsten staan achter de namen der kinderen hunne echtgenooten vermeld. De lijsten dezer huwelijken worden op volgorde onder de 1e gezinsgroeplijst gelegd, terwijl huwelijken van kleinkinderen op deze lijsten voorkomende, gelegd worden onder de lijsten hunner ouders. Willen wij nu inlichtingen hebben over een bepaalde persoon in ons archief, dan zoeken we zoo noodig uit de algemeene overzichtskaarten het geslacht op, slaan dit geslacht op en nemen op de geslachtsoverzichtskaart de nummers der generatie op. Door onze lijsten open te slaan bij de nummeraanduiding links boven onze lijsten, hebben we direct het gezochte echtpaar gevonden. Worden onze portefeuilles te klein, dan maken we nevenportefeuilles. Deze geven we een nummer. Slechts in de eerste portefeuille bevinden zich de algemeene overzichtskaarten, terwijl een lijstje op den binnenkant geplakt wordt, waarop de nummers van de andere portefeuilles met de zich daarin bevindende geslachten vermeld staan.

Ik ben overtuigd, dat vele moeilijkheden in deze artikelen niet besproken zijn. Ik hoop echter, dat ze een steentje mogen bijdragen tot bloei van het genealogische werk in Nederland.

Moge onze Vader dit werk zegenen en ons inspireeren. Laat ons werken en den naam verdienen:

„Verlosser en Heiland op den berg Zions.”

Rk.

ZONDAGSSCHOOLWERK VOOR APRIL 1934

AVONDMAALSVERS

(Leer en Verb. 18 : 12).

„En Hij is wederom van de dooden opgestaan, opdat Hij alle menschen tot Zich moge brengen, op voorwaarde van bekeering.”

GEZAMENLIJKE OPZEGGING

(I Samuël 15 : 22).

„Doch Samuël zeide: Heeft de Heere lust aan brandofferen, en slachtofferen, als aan het gehoorzamen van de stem des Heeren? Zie, gehoorzamen is beter dan slachtoffer, opmerken dan het vette der rammen.”

2¹/₂ MINUUT TOESPRAAKJES

1 April	De Opstanding van Jezus Christus.
Wat de Opstanding voor ons beteekent.	Kerkgeschiedenis.
8 April	De Heer gebiedt Lehi te vluchten.
De belooning van een Groot Geloof.	Boek van Mormon.
15 April.	Simson's mislukking.
Een wondervolle moeder.	Oude Testament.
22 April	Hoe moet men lichamelijke en geestelijke gezondheid bevorderen?
Godsdienstig geloof is een hulp voor geestelijke gezondheid.	Evangelie boodschappen.
29 April	Het Oude Testament.
Het Nieuwe Testament.	Evangelie Leer.

Deze maand zal een herhaling van de liederen No. 130, 146 en 117 plaatsvinden. Vier-stemmig zingen is aan te bevelen.

Zondagsschool-besturen dienen toe te zien dat alles op tijd en zeer ordelijk geschiedt.

Aan verdere inlichtingen is Uw Zondagsschool-President bereid U te helpen.

Clyde A. Holdaway.

ZENDINGSNIEUWS

Aangekomen

Donderdag 8 Maart j.l. is te Rotterdam aangekomen Ouderling Neil William Kooyman, van Salt Lake City, Utah, om hier in Nederland als zending te arbeiden.

Ontslagen

Ouderlingen F. Steenblik en G. J. Neerings Jr. zijn eervol van hun werk in de Nederlandsche Zending ontslagen en zullen den 15en Maart vanuit Le Havre (Frankrijk) met het s.s. „Manhattan” naar hun tehuis in Amerika terugkeeren.

Ouderling Steenblik heeft den laatsten tijd te Rotterdam gearbeid, terwijl Ouderling Neerings' laatste standplaats Den Haag was.

ROTTERDAMSCHER BLINDENBOND EN OMSTREKEN

Opgericht 31 Jan. 1921 - Koninklijk Goedgekeurd

Secretariaat: Crispijnlaan 63c

Aanbeveling

Op Woensdag 28 Maart a.s. des avonds 8 uur, zal in het gebouw „Excelsior”, St. Janstraat 15, een **Kunstavond**, door bovengenoemde Bond worden gehouden. Medewerking wordt verleend door het Mannenkoor „Zang en Vriendschap” te Hillegersberg, Directeur J. Hendriks; Mej. M. Bruggemann, declamatie. Als spreker zal optreden de heer J. h. v. a n den B e r g, Propagandist van de Nederl. Blindenbond.

Kaarten à 25 cent zijn verkrijgbaar bij de volgende adressen:

Mej. E. Gregoor, Kievitstraat 2; Mej. Spijker, Sophiastraat 23 b; Mej. Kaptein, Jacob Catsstraat 120, 2 x b.; Mej. van Vliet, Potgieterstraat 1, Schiebroek; Mej. van der Meiden, Albrechtstraat 13; Mej. Mostert, Oostmaasstraat 69 c; Mej. Gerput, Vijlkapperstraat 3a; den heer G. Been, Stationsweg 25, Schiebroek; Secretariaat Rotterd. Blindenbond Crispijnlaan 63c en indien voorradig des avonds aan de zaal.

Door het kerkbestuur van de Mormoonsche Gemeente is het gebouw „Excelsior” geheel belangloos afgestaan, waarvoor het bestuur van den Blindenbond zeer erkentelijk is.

INHOUD

De macht der waarheid . . .	81	Van de redactie:	
Een groet van het Europeesch		» »Mijn huis is een huis van	
Hoofdbestuur der Z.H.V.	83	orde«, zegt de Heere« . . .	89
Voor jonge oogen	84	Amsterdamsche Conferentie . .	90
Huisbezoekonderwerp v. April	85	Eenige Genealogische wenken .	92
Priesterschapslessen	86	Zondagsschoolwerk voor April	
Rotterdamsche Conferentie . .	86	1934.	95
Rijm van 't Rotsgebergte . . .	87	Zendingsnieuws	96
H.B. der Europeesche Z.H.V.	88	Rotterdamsche Blindenbond .	96

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending

Abonnementprijs per jaar: Nederland f3.—, Buitenland f4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.